



**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. II. Vtrum solius hominis sit hoc Sacramentum spiritualiter sumere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

mentum cum fructu. 2. si quis non sumens reipsa, accendatur desiderio ad illud accedendi. 3. dicitur etiam sumere spiritualiter per fidem in carnem Christi. 4. cum suscipitur in figurâ, quâ ratione Patres antiqui Testamenti comedentes manna de celo dicitur spiritualiter illud manducasse. 5. quando quis mystico corpori Christi incorporatur, quo sensu Aug. libro 1. de peccatorum meritis, cap. 20. asserit illud Ioannis 6. nisi manducaveritis &c. etiam ad paruulos pertinere, quos docet sine participatione corporis, & sanguinis Domini vitam in se habere non posse. videri etiam potest libro 3. cap. 4. vnde ex illis & similibus locis Augustini colligi nequit Sacramentum Eucharistiae esse saltem in voto ad salutem necessarium, quia non vult rem in Sacramento contentam, ipsam scilicet corpus Christi, debere saltem in voto sumi, ut quis salutem consequatur, sed rem Sacramento significatam, vñonem scilicet cum Christo & cum corpore eius mystico esse necessariam ad salutem.

ARTICVLVS II.

Virum solius hominis sit hoc Sacramentum spiritualiter sumere?

AFFIRMAT; quamuis enim Angeli vniantur Christo per charitatem, non possunt tamen dici spiritualiter hoc Sacramentum manducare, prout spiritualis manducatio dicit desiderium sumendi Christum sub speciebus, sed hoc soli homini potest competere.

ARTICVLVS III.

Virum solus homo iustus possit Christum sacramentaliter manducare?

NOTANDVM ex D. Thom. aliquos existimasse peccatorem non manducare hoc Sacramentum, dicentes quod cum primum eius labijs admoetur Christi corpus, desinat esse sub speciebus; quam positionem docet esse erroneam. Itaque

Respondet non solum iustum, sed etiam peccatorem posse Christi corpus sacramentaliter manducare. Probat, Christi corpus tamdiu est sub speciebus, quamdiu panis substantia sub iisdem remaneret, si non esset destructa per sui conuersionem in corpus Christi; atqui non desineret antequam species corrumpere, quod non fieret antequam virtute caloris naturalis alterarentur in stomacho, ergo à primo ad vltimum corpus Christi non desinit esse sub speciebus, cum primum ille tanguntur à labijs sacerdotis, & proinde illud sumi potest à peccatore. quod est de fide, ut patet ex Apostolo 1. ad Cor. 10. non potestis calicem Domini bibere, & calicem demumiorum, non potestis mensam Domini participes esse, & mensam demumiorum. ubi docet eos, qui idolis seruiunt, non posse licite ad hoc Sacramentum accedere, quod frustra diceretur, si peccator non posset hoc Sacramentum reipsa suscipere. Idem Apost. c. 11. dicit: quicumque manducauerit panem huius, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis & sanguinis Domini. item: qui enim manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus Domini. quæ omnino supponunt peccatores

posse reipsa corpus Domini sumere. idem patet ex Trid. sess. 13. cap. 8. & ex eo quod Ecclesia in festo corporis Christi canat: *sumunt boni, sumunt mali*. idem tradiderunt plurimi Patres, si qui autem videantur negare peccatores manducare hoc Sacramentum, vel dicere solos iustos id facere, intelligendi sunt de spirituali manducatione, & vtili ad salutem, quia hoc Sacramentum tum demum sumitur spiritualiter, cum sumitur cum fructu, & vtiliter ad vitam æternam obtinendam

Docet idem D. Thom. non solum peccatores fideles, sed etiam infideles sumere corpus Christi, immò & mures &c. infidelem tamen vel murem non dici manducare sacramentaliter, si vox, *sacramentaliter*, determinet actum sumentis, quia cum non norint Sacramentum, non vtuntur illo, ut Sacramento, sed ut cibo communi. quâ ratione qui putans hostiam non esse consecratam, illam sumeret, non sumeret sacramentaliter, cum ex sua intentione non sumeret ut Sacramentum, sed ut communem cibum.

ARTICVLVS IV.

Virum peccator sumens corpus Christi sacramentaliter peccet?

AFFIRMAT. Notandum non tantum velle peccare eum, qui accedit ad hoc Sacramentum cum affectu peccati mortalis, sed etiam eum, qui accedit cum eiusdem peccati conscientia, ut patet ex fine corporis & ex responsione ad 2.

Probat autem peccare, quia res huius Sacramenti est corpus Christi mysticum, & proinde quisquis ad hoc Sacramentum accedit, significat se esse Christo vniti, & eius membris incorporatum, quod fit per fidem charitate formatam, quam peccator non habet. quæ ratio videtur difficilis, cum ex assumpto non videatur villo modo sequi accedentem ad Sacramentum Eucharistiae significare se esse Christo vniti, sed potius per ipsam sumptionem vniri, cum Sacramenta efficiant id quod significant. verum ratio bene intellecta legitime concludit. pro quo

Notandum, quod hoc Sacramentum dicatur Sacramentum vnionis, & charitatis, non quod ex sua institutione conferat primam vnionem, quæ fit per charitatem; sed quod specialiore quadam significet vnionem cum Christo, & eius membris, tanquam cum participibus eiusdem conuiuij, quia per modum cibi illam significat, quæ vnio supponit sumentem iam charitate cum Christo vniti: cum ergo in peccatore non supponatur vnio cum Christo, & eius membris per charitatem, Sacramentum Eucharistiae in eo non sortitur suum significatum seu rem significatam, specialiter scilicet illam vnionem per augmentum charitatis, & proinde S. Thom. optime colligit peccatorem accedentem ad hoc Sacramentum falsum significare, & peccare.

In solutione primi tradit differentiam inter manducationem, & simplicem contactum huius Sacramenti, quod peccator manducans Christi corpus in mortali peccet, tangens verò per se loquendo non peccet. cuius varias reddit rationes. solida est ea, quod communicans in mortali, quantum in se est, falsam reddat significationem Sacramenti, quod non facit, qui simpliciter

Ex licetur PP. qui videntur dicere peccatores non manducare.

Qui sumet hostiam, putans eam non esse consecratam, non sumet sacramentaliter.

Resp. affir.

Explicatur ratio 3. Thom.

Peccator accedens significat falsum quantum in se est.

Secus si quis tantum tangat, vel videat.

R r tangit;